

De la medicina de urgență, tot în prima linie!

Azi, despre dr. Cristina Ana Ilie

Îți trebuie determinare și curaj, ca să fii în prima linie! În această perioadă fără precedent, când paturile devin peste noapte neîncăpătoare, când procedurile se schimbă constant, când se lucrează la foc continuu, e nevoie, în plus, să renunți la aproape tot ce cândva însemna normalitate, pentru un singur scop, acela de a salva vieți. La asta se rezumă, în puține cuvinte, să fii în prima linie, în vreme de pandemie.

Dr.Cristina Ana Ilie are 31 de ani și a ales acest drum. Niciodată nu i-a fost ușor, dar satisfacția pacienților vindecați, susține medicul, merită orice sacrificiu.

S-a născut la Onești. În anii de liceu și-a propus să salveze vieți. Atunci i-a încolțit ideea de a urma cursurile Facultății de Medicină. Zis și făcut!

Dacă teoria nu a reprezentat o problemă, primul stagiu de practică a adus cu sine și primele temeri. Atunci, pentru prima și singura dată, Tânăra din Bacău a avut dubii în privința drumului ales. Era cel drept, și-a replicat, rapid, medicul în devenire.

Primul an de rezidențiat, 2015, l-a parcurs la Spitalul Clinic de Urgență București. După acest contact cu medicina de urgență, nici nu ar fi avut cum să se mai abată de la drumul său.

"Era furnicar de cadre medicale. Ne atingeam, dar niciodată nu ne împiedicam unul de celălalt. Așa era la Floreasca. Știam clar: dacă medicul urgentist a greșit, cel specialist nu mai are ce consulta. Nu sunt permise greșeli. Și, totuși, urgențele sunt imprevizibile. Se mai și moare. Acum pacientul era bine, după câteva momente intra în stop, în ciuda tuturor eforturilor. Nimici nu este Dumnezeu. Doar EL are ultimul cuvânt. Erau și zile mai liniștite, dar și zile cu zeci de victime ale accidentelor rutiere sau tentative de suicid. La un moment dat, am vrut să renunț. A fost doar un gând, care a trecut repede", spune dr. Cristina Ilie.

Potrivit medicului, nu stresul, oboseala sau afluxul de pacienți, nu acestea sunt problemele unui urgentist, ci faptul că nu pot fi salvați toți pacienții.

Medicina de urgență este considerată, și pe bună dreptate, una dintre cele mai solicitante ramuri ale medicinei, experiență din care, spune medicul, a avut enorm de învățat. A salvat sute sau poate chiar mii de vieți, nu își amintește. Nu singură, pentru că un urgentist muncește întotdeauna în echipă. "Nu aveai timp să numeri câți pacienți ai avut într-o gardă. Important era să salvezi. Atât. Totul se făcea în echipă. Nu puteai spune *Eu l-am readus la viață*. Era munca tuturor. În Urgență, lucrurile merg bine,

dacă există echipamente/dotări și dacă personalul funcționează ca un puzzle. Nu e loc de orgolii, mândrie, supărare. Nu există *eu am fost mai bun*. Fără infirmiere, fără asistente, fără o echipă de medici care să se completeze, în cazurile critice, nu există întreg și nici rezultatele scontate”, mai precizează dr. Cristina Ilie.

Din 2016 și până la finele lui 2019, Cristina Ana Ilie a fost medic rezident la Institutul Național de Boli Infectioase Matei Bals, iar de la jumătatea lunii decembrie a anului trecut activează ca medic infecționist în cadrul Spitalului Județean de Urgență Pitești:

“Anul 2020 a fost unul cu o încărcătură extrem de puternică din punct de vedere emoțional. A fost anul în care m-am căsătorit, dar și anul în care m-am angajat. Astfel, am devenit argeșeancă. La o săptămână după semnarea contractului, am fost detașată la Secția de Boli Infectioase, în sectorul COVID. Așa botez mai rar, dar iubesc ceea ce fac. Colectivul contează enorm. Exact cum povesteam și despre echipa de la Floreasca, vă spun și că aici, la Spitalul Județean de Urgență Pitești, am descoperit oameni minunați, care m-au acceptat ca fiind parte din familie. Da, poate sună a exagerare, dar nu este. Doamna doctor Constantin, coordonatorul echipei, ne face să ne simțim ca acasă. Mai mult, ne transmite dorința de implicare, devotament, responsabilitate, asumarea deciziilor, care, cred, e cea mai bună rețetă în combaterea pandemiei. Evident, este extrem de important ca noi toți să respectăm normele de protecție. Noi, cadrele medicale, ne străduim să le acordăm o și mai mare atenție pacienților, care prezintă, în multe din cazuri, și alte patologii. Astfel, orice viață salvată devine o victorie. Îmi este greu să descriu ce sentimente mă încearcă în momentele în care un pacient nu mai e dependent de oxigen, când acesta se externează”.

Pentru cei mai mulți dintre pacienții care au fost tratați în cadrul Secției de Boli Infectioase, medicii de aici rămân eroii în combinezoane albe, cărora li se văd doar ochii.

Purtător de cuvânt,
Cristina Cazacu

